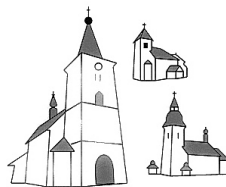

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Prosinec
2017

Milí farníci, milé děti!

Chtěl bych vás na úvod tohoto vánočního Zpravodaje všechny srdečně pozdravit! Přál bych vám všem, abyste měli radostné Vánoce. Kde tu radost vzít? Reklamy tvrdí, že všechnu vánoční radost prý zařídíme zakoupením určitého zboží v e-shopu. Já bych si však představoval něco víc, než chvilku štěstí po rozbalení krabice.

Mladá žena, asi 30 let, štíhlá vysoká blondýna, přistoupila do vlaku. Rozepnutým kabátem bylo vidět kulaté břicho, které jasně říkalo: Čekám děťátko! Rozhlédla se po oddělení a přisedla k jiné dámě sedící u okna. Sotva dosedla, hned mobilem volala někomu ze svých blízkých:

„Představ si! V tramvaji mě nikdo nepustil sednout, a to tam byli tři mladíci za sebou, jen nějaký děda o holi, sotva stál. Bylo mi trapné, že zrovna on mě pouští, kdežto mladí hledí do mobilu a nevidí mě. A to jsem měla rozepnutý kabát a muselo to být vidět. Já to nechápu. Bylo mi trapné se dožadovat sama místa k sezení, leda by se mě někdo zastal.“ Zhruba tak zněla stížnost nastávající maminky, kterou jsem vyslechl spolu s dalšími cestujícími ve vlaku z Prahy. „Požehnaná jsi mezi ženami!“ zdravil anděl Gabriel Pannu Marii hned na počátku jejího těhotenství. Ženě, již si Bůh vybral za Matku pro svého Syna, jí náležela nejvyšší čest. Proto k ní posílá jednoho z nejvyšších archandělů, aby ji požádal o pomoc se záchranou lidstva. Zázrak Vtělení, sestoupení Boha do lidského těla, se odehrál hned vzápětí. Hle těhotná, požehnaná Hospodinova!

Zvýšený ohled a podporu potřebuje každá těhotná žena. Je to věc slušnosti a kulturnosti. Mít dítě je nejvyšší významení a smysl života pro každou. Zároveň má těhotenství i velký spirituální význam: „Bůh požehnal“, říkají židé o ženě, která otěhotní. Bůh požehnal každé ženě, které se pod srdcem začne rodit nový život. Je to zázrak, který si zaslouží úctu k Bohu i ženě. Je to budoucnost, která začíná ve skrytosti a v nepatrnosti. Je to velká Boží moc a dobrota, že se začne vyvíjet a rodit nový člověk s tělem a nesmrtelnou duší.

Bratři a sestry, o nadcházejících Vánocích se budeme radovat z Narození Krista. Nezapomeňme s úctou a ochotou přijímat a pomáhat každé nastávající mamince, vždyť každé dítě je Boží a každá těhotná je „v požehnaném stavu“!

Ježíš Kristus, narozený stejně jako každý z nás, ať vám dá prožít Vánoce s takovou radostí, jakou prožívají maminky po narození svého dítěte!

P. Ondřej Matula

BIŘMOVÁNÍ

Dne 24. 9. 2017 úspěšně proběhlo biřmování. Zavítal mezi nás biskup královehradecké diecéze Jan Vokál. Biřmování bylo zároveň spojeno s farním dnem, na kterém se objevila nejedna pochoutka z dílen našich ochotných farníků. Po dopoledním vyvrcholení příprav, jak v kostele sv. Jakuba, tak v ranském kině, mohl být obřad ve 14 hodin slavnostně zahájen. Obřad nebyl pouhým přijetím Ducha sv. čekatelů, ale byla to událost pro celou farní rodinu, protože je vidět, že mládež a její víra je v naší farnosti stále hojně zastoupena. S novým biřmovacím jménem a naplněnou duší vyšli biřmovanci, stejně jako zbytek farnosti, společně s biskupem do místního kina, kde proběhla prezentace jak z farního tábora, tak ze setkání mládeže v Olomouci. Děkujeme otci Ondřejovi a otci Vokálovi a především také otci Linhartovi, který nás na přijetí darů Ducha svatého připravil a trávil s námi dlouhá nedělní odpoledne.

Tomáš Kyncl

SVATOVÁCLAVSKÝ PLES

V sobotu 30. září jsme se sešli na našem tradičním Svatováclavském plese ve Vojtěchově. A někteří hned 2x. Nejdříve dopoledne při úklidu a výzdobě sálu, přípravě a balení tomboly a „oživení“ výčepu, barů a kuchyně a pak znovu večer. Dobrá nálada nechyběla již dopoledne, na večer jsme k tomu přidali „lepší“ oblečení a zábava mohla začít. Při předtančení jsme zhlédli ukázkou soutěžních latinskoamerických tanců v podání Jakuba a Dominiky z TKG Hlinsko a pak již parket patřil pouze našim farníkům a jejich hostům z jiných farností. Škoda, že část mladých z okolí dala přednost tanečním zábavám, které byly ve stejném čase v sousedních obcích. Tradičně výborná kapela svým výkonem způsobila „vyhladovění“ tančících, na to však byla připravena výtečná kuchyně a snad nikdo nemohl říci, že mu nechutnalo nebo že se nenajedl.

Domů jsme se rozcházeli spokojeni přesně v polovině mezi půlnocí a ránem. Jak znám hlavní pořadatele, v jejich hlavách jsou již přípravy na ples příští, který bude bohužel až v roce 2018. Nedá se nic dělat – svatého Václava je jen jednou do roka. Nebojte se mezi nás za rok přijít, místo u stolu pro Vás najdeme, na chutě všeho druhu býváme připraveni a na Vaši dobrou náladu se těšíme.

Mirek Poslušný

NÁRODNÍ SETKÁNÍ MODLITEB MATEK V BRNĚ

V sobotu 21.10. 2017 se naše modlitební společenství matek z ranské farnosti tradičně zúčastnilo Národního setkání Modliteb matek v Brně společně s P. Ondřejem Matulou. Motto setkání bylo: MÍSTO PRO BOHA. „Na Hospodina slož starost, postará se o tebe...“ (Ž 55,23)

Bylo krásné vidět zaplněný sál maminkami a několika kněžími, kteří je doprovázeli.

Mohli jsme naslouchat třem přednáškám. P. Šebestián mluvil o naději, že všichni jsme stvoření pro věčnost. Mluvil o autobuse, který řídí Ježíš. Každý má v něm své místo, není pro nikoho jiného, jen pro nás. Když do něj nenastoupíme, bude místo prázdné. Nebojme se tedy vyprázdnit svá srdce od všeho zbytečného, co nám podlamuje kolena a tlačí k zemi. Duch svatý je ale náš pomocník. Vyleští okna našeho srdce, když požádáme o pomoc. Můžeme pak

zahlédnout, co je pro nás důležité. Nemusíme všechno dělat na svém vytouženém seznamu.

Sestra Veronika Barátová z komunity Blahoslovenství – MÍSTO PRO BOHA ŽENY A MATKY. Uvedla jako příklad biblickou Martu (L 10,41). Maminky, nenechte se chytit do kolotoče povinností, ale najděte si čas na Ježíše, spočinout u něj. „Odevzdání“ - žena je nádobou, která má dávat život. Musí být sama naplněna a naplnit nás může jedině Bůh.

Následovala společná mše svatá. Též bylo veliké obohacení svědectví manželů Hurto- vých, kteří prožívají těžkou nemoc se synem, svědčí o domácí církvi.

Poslední přednáška od Františky Bohmové: „PANE, TO SE MI NEMŮŽE STÁT“ (Mt 16,22). Mluvila o své životní situaci. Můžeme se vyplakat, ale nenechat se oloupit o radost. Nabádala maminky, aby byly věrné a spoléhaly na Boha, i když spousta věcí v našem životě vypadá jako pohroma.

Nakonec následovala společná modlitba matek a odevzdání dětí do Božích rukou. Celý den nás doprovázela schola z Řečkovic a výborné pohoštění. Byl to úžasný den plný duchovních zážitků a přátelské atmosféry. Chvála Kristu.

M. Pospíšilová a M. Jehličková

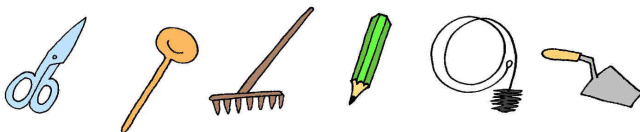
DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti, na začátku adventu dává Pán Ježíš v evangeliu příkaz svým učedníkům: „Bděte!“ Co to znamená? Určitě ne aby vůbec nespali? To by přece byli brzy hrozně unavení! Co tedy Pán Ježíš chce? Aby byli připraveni, až přijde.

A jak se my můžeme připravit na příchod Pána Ježíše? Budeme se snažit plnit jeho přikázání a být na sebe hodní. Advent je dobou přípravy na Vánoce. Jako se tedy celý život snažíme připravit se na příchod Pána Ježíše, můžeme se teď v adventu snažit připravit svá srdce na Vánoce. Aby se nám to lépe dařilo, můžeme si dát nějaké předsevzetí, v čem se chceme zlepšit.

Každý člověk má svou práci nebo své poslání, ve kterém může být bdělý a poctivý a může se snažit zlepšit. I v dnešním kvízu máme různá povolání. Dokážete spojit obrázky podle toho, kdo s čím pracuje nebo co vyrábí? A víte, jak se které zaměstnání jmenuje?

Eva Bártová

Opět na několik otázek odpověděl další z letošních novokněží, o. Ondřej Špinler:

Z jaké rodiny, prostředí, farnosti pocházíte?

Své mládí a dospívání i část dospělosti jsem prožil v malebné vesnici na úpatí Orlických hor, v Dolní Dobrouči. Právě zde jsem zakoušel vztahy přátelství mezi lidmi, zde jsem se setkával též s kostelním děním a zde jsem navštěvoval základní školu. Na tomto místě se do mé duše začalo otiskovat Boží stvoření. Farnost Dolní Dobrouč patří k těm živějším farnostem a tak jsem život prožívaný křesťansky považoval za něco naprosto přirozeného.

Za jakých okolností jste se definitivně rozhodl být knězem?

Na tuto otázku se mě ptalo již mnoho lidí a zdá se mi, že mnohé jsem zklamal tím, že jsem neuvedl žádné osvícení, žádné zjevení, ani nic takového. Já jsem zkrátka po nedokončených deseti letech v zaměstnání zjistil, že ta práce mně již nedává možnost rozvíjet svůj vztah k lidem a tak jsem přemýšlel, co ve svém životě změnit. V té době jsem již tři roky bydlel sám v Letohradě a snažil jsem se žít svůj křesťanský život co nejzodpovědněji. A po mnoha měsících v jakémsi usebrání mi přišla myšlenka na kněžství. Myšlenka kroužila a přicházelo mi, že právě v tomto kroku se láme celý můj život. A právě tento krok mi dával smysl, jako by se v něm spojovaly mnohé cesty a tvořily pro mě životní výzvu. A já se rozhodl to zkusit, udělat krok do neznáma a následně jsem zjistil, že to je ono, a že i když přicházejí těžká období, tak že jsem na té cestě, která je určena právě mně. Vnitřní klid je znamením plnění Boží vůle.

Zavzpomínejte na svá studia...

Studia byla prověřením věrohodnosti mého rozhodnutí. Mnozí kamarádi vedle mě by mohli svědčit o tom, že zvláště v začátcích to byl těžký boj, a to nejen můj, ale i jejich, neboť mnozí mě podporovali a já jim za to jsem moc vděčný. Za každou minutu, kterou se mnou strávili, ač nemuseli, jim moc děkuji, neboť i když výsledky z různých latin, řečtin a filosofí byly spíše žalostné, tak už to, že stáli při mně, mi dávalo pocítit sílu, kterou má lidská podpora.

Jaká je vaše první farnost, je dle vašich představ?

V Pardubicích jsem od půlky srpna roku 2016. Je to velké město, mnoho cílových skupin a můžu zde zažívat mnohé způsoby pastorace. Bydlíme na arciděkanství čtyři. Na vše moudrým okem dozírá otec biskup Josef Kajnek, hlavním knězem zde je otec Antonín Forbelský a druhým kaplanem je otec Filip Dušek. Zažívám zde jistý druh společenství a to, že je třeba spolupracovat. Musím říct, že se mi tu líbí, je to náročné, avšak pobyt zde považuji za smysluplný a pro mě hodně obohacující. Děkuji za moudré rozhodnutí otce biskupa Jana Vokála, že mě poslal právě sem.

Byl jste na realitu kněžského života dostatečně připraven? Asi to bude jako u manželského..☺

Máte pravdu, jistě mnohé souvislosti s manželstvím lze nalézt. Často se uvádí to, v čem je manželský život těžký a čeho jsou celibátníci uchráněni. Ale ono to je všechno trochu složitější. V manželství máte odpovědi, třeba i které se vám nezamlouvají. V celibátním životě svůj život dáváte do rukou toho, kterého nevidíte, do rukou toho, kterého tušíte a do rukou toho, kterému v mnohém nerozumíte. Bůh je svým způsobem blízký, ale v realitě života člověk prožívá onu vzdálenost, nedostupnost – Boží přesažnost. Kněží by měli vsadit všechno na jednu kartu a jít do toho naplno. A následně být schopni dělat věci, co jim vůbec nejsou blízké, co je obtěžují (administrativa, opravy, apod.) a pak večer znavení přicházejí ke svému milovanému, který je poněkud mlčenlivým. Který je neobejme, neusměje se na ně, ani se s nimi nepohádá. To, co je schopen dát, je „jen“ sám sebe. V těch šťastnějších chvílích kněz alespoň na chvíli pocítí jakousi harmonii, pokoj. Ale v mnoha případech mu zbývá „jen“ touha.

U čeho si nejlépe odpočínáte a dobijete „baterky“?

Když se mám dostat do jakési vnitřní pohody, tak se potřebuji především dobře vyspat, pak tak nějak se postarat o svůj zevnějšek. Následně se ponořit do klidné modlitby, která nikam nespěchá. Co mi také přináší klid je to, když mám doma uklizeno, udělám si kávu, sednu do houpacího křesla a otevřu knihu a klidně pročítám řádku za řádkou. Občas také rád vyrazím do přírody a mám rád hory, kde si člověk uvědomí na jednu stranu svou malost, ale na stranu druhou ten pocit, kdy z výšin hledí do údolí a pocituje tu krásu, která ho obstupuje. Mám také velmi blízko ke kultuře, zvláště filmu a literatuře.

Co vám jako knězi dělá radost i starost?

Radost mi dělá to, když Boha někdo bere skutečně vážně, když ho hledá celým svým srdcem, celou svou duší a upíná se k němu celou svou silou. Také mi dělá radost, když potkávám lidi, kteří se snaží druhé chápat a hledají to, co by mohlo naplnit radostí tůně jejich smutných očí. Mám velkou radost, když potkám člověka, který netrpí rakovinou duše, kterou je reptání proti všem a proti všemu. Radost mám z každé svátosti u které mohu být.

Starost mi dělají mé hříchy, které ze mě dělají zvon bez srdce. Starost mi dělá to, že dostatečně nemiluji.

Váš oblíbený citát z Bible..

„My milujeme, neboť On první miloval nás.“ (1Jan 4, 19)

Co byste vzkázal v adventní době nejen věřícím lidem? Co vy a advent?

Hleďte Hospodina, neboť je možné ho nalézt. Skrývá se v těch nejopuštěnějších, těch nejsmutnějších, těch nejhladovějších. Tam jako poslední žebrák čeká na mé soucitné srdce. Budme pozorní a čerpejme vodu z pramenů spásy. Prověřujme zdroje z kterých čerpáme, uvažujme nad tím, jestli se v našem životě dobrovolně neotravujeme jedem tohoto světa. Jedem, který nás činí tupými k tomu, abychom před dětátkem v jesličkách nesklonili svoje pyšné já. Když zpívají andělé, lidé by měli mlčet. Dejme ve svém srdci prostor andělům, aby alespoň oni mohli pět písní chval na Boha, který přišel sloužit.

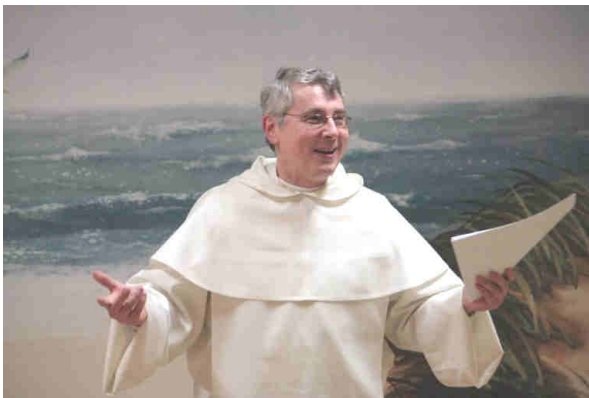
Advent vnímám jako lidské mlčení a zpěv andělů, kteří nám svou něžností ukazují cestu k věčnému naplnění. A pak budeme žít pouze z Něj.

Děkuji za upřímné odpovědi. R. Spilková

ROZHOVOR S AKTÉREM ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVY P. KRASUCKIM

Z jakého kraje, farnosti, rodiny pocházíte? Můžete nám o sobě něco říci?

Pocházím z Náchoda, z téhož kraje a z téže farnosti jako váš o. Jan. Rodičům vděčím za výchovu ve víře a za krásné dětství. Ještě rok před maturitou na SEŠ (dnes Obchodní akademie) jsem si říkal, že Náchodsko je krásný kraj a všichni, kdo se odtud stěhují, jsou „hloupí“. O rok později jsem se stěhoval do semináře v Litoměřicích ☺. Ale to už souvisí asi s další otázkou...

Jaká byla vaše cesta ke kněžství?

Nebyly v ní nějaké „převratné události“, vždycky to srovnávám s cestou učedníků do Emauz, ke kterým se Pán nenápadně připojil a ono jim to došlo až později. Postupně jsem cítil Ježíšovo pozvání „Pojď za mnou“. Stihl jsem být i pořádně zamilovaný, takže moje odpověď Pánu nebyla ideální a okamžitá. A musím říct, že i za tuto zkušenost zamilovanosti jsem Pánu moc vděčný.

Proč jste se stal zrovna dominikánem?

Upřímně řečeno, když jsem v roce 1982 vstupoval do semináře, neměl jsem o životě v klášteře žádné ponětí. A když nám otec spirituál v prvním ročníku říkal o řeholním životě a slibech, moje první podvědomá reakce byla: tak tohle nikdy! Pán Bůh má smysl pro humor. Že mě volá ke kněžství, o tom jsem (mohu-li to tak říct, snad to není příliš opovážlivé) příliš pochybností neměl. O životě v řádu naopak ano a dlouho. Ale i za toto období jsem Pánu vděčný a dnes jsem velmi rád za to, čím nyní jsem. Proč zrovna dominikánem? Odpovím přirovnáním: ve světě kolem kluka chodí spousta hezkých dívek, ale do jedné z nich se zamiluje. Měl jsem před sebou také několik možností, ale dopadlo to takhle a snad dobře ☺.

Co je typické pro váš řád a kde v naší republice působíte?

Při jednom rozhovoru jsem zaslechl: vy dominikáni jste typičtí tím, že jste každý jiný ☺. To základní povolání mluvit s lidmi o Bohu a s Bohem o lidech v sobě zahrnuje mnoho rozdílných způsobů služby: od malých dětí ve škole až po studenty na univerzitě, od práce školních kaplanů až ke kaplanům nemocničním, od pravidelné bohoslužby až k osobnímu doprovázení a doprovázení duchovních cvičení, od kázání u ambonu až ke kázání ve sdělova-

cích prostředcích. Snažíme se sloužit zejména mládeži, rodinám a lidem hledajícím. Právě tak máme i svou lidskou slabost a selhání, které je třeba také přiznat. V současné době máme u nás čtyři kláštery a způsob naší služby je také určován jejich polohou: v Olomouci, v Praze, v Plzni a v Jablonném v Podještědí u hrabu sv. Zdislavy. První dvě komunity jsou momentálně 10 – 14 členné, druhé dvě asi 5 členné.

Co byste vzkázal mladým při hledání povolání, nebo třeba i při výběru partnera/partnerky?

Nebojte se mít široké a milující srdce, buďte také realističtí. Člověk je šťastný tehdy, když někomu daruje svůj život a nežije ho sobecky sám pro sebe. Buď jej daruje přímo Pánu Bohu v kněžství, nebo zasvěceném životě, anebo mu ho daruje prostřednictvím druhého člověka v manželství a rodině. Pán Bůh chce, aby člověk byl ve svém povolání šťastný. Vždy je dobré, když má člověk někoho, kdo mu pomůže s rozlišováním, protože pravá láska (to platí pro jakýkoli životní stav) se ověří vytrvalostí a schopností žít v realitě. Velmi nutnou podmínkou je pravidelná modlitba, ve které člověk s Pánem o svém životě hovoří.

Prý jste studoval a byl vysvěcen s naším P. Janem Linhartem, jaké máte vzpomínky na něj a na svá studia?

Na léta strávená v semináři rád vzpomínám. Přesto se chci rozdělit o jiný okamžik. Před víc než 2 lety jsme společně v Náchodě slavili mši sv. na poděkování za 25 let kněžství. Já jsem celebroid, o. Jan kázal. Na obsah kázání si trochu vzpomínám ☺, ale mnohem víc a jasněji si pamatuji, že o. Jan si na kázání vzal s sebou svou Bibli. Pamatuji si především, jak ta Bible vypadala – ohmataná, „očená“, používaná... právě toto „kázání“ jsem si zapamatoval a je pro mne velkým povzbuzením.

Blíží se advent (v době psaní rozhovoru), máte plány jak ho prožijete?

V žehnací modlitbě adventního věnce je krásná věta: „Děkujeme Ti, Pane, za milost nového začátku.“ Začátek v kalendáři je i povzbuzením k novému začátku v jednání. Je lepší začátek „malý“, ale opravdový, než „velký“, ale nereálný. Asi před 20 lety jsem si na začátku adventu dal předsevzetí: každý adventní den půl hodiny adorace. Rozhodnutí krásné, prospěšné, ale po třech dnech to dopadlo špatně: únava, nedostatek času, nechtělo se.... Všichni to známe. Rok poté jsem si řekl mnohem skromněji: každý den deset minut. A bylo to velmi požehnané, protože (i když jsem asi dvakrát do kaple šel už v pyžamu☺), to bylo splnitelné. Raději méně, ale pravidelně.

Co je v životě vaší radostí?

Jistě mám spoustu malých a konkrétních radostí, ale především mám radost z kněžství a jsem vděčný Pánu za to, že mohu být šťastným knězem a bratrem. To neznamená, že nikdy žádné problémy nemám. Mám, ale tak to v životě chodí.

Děkuji za rozhovor. R. Spilková

NĚKOLIK OTÁZEK PRO NAŠEHO „CESTOVATELE“

O. JENDU LINHARTA OD NAŠICH FARNÍKŮ:

Čím a jak dlouho jste letěli? J. Cimbu-
rek

Letěli jsme přes Istanbul - s Turkish Airlines . Do Turecka asi 3 hod. a pak do Hanoje asi 11 hodin.

Jaké země jste navštívili? Co příroda, byli jste na horách, u moře, v džungli,...? V. Příbyl

Byli jsme ve Vietnamu, Kambodži a jeden den v Thajsku. Putovali jsme na severu po horách /měli jsme i třídní trek na jednu třitisícovku - jde se celou cestu tam a zpět- asi 45 km - džunglí /, byli jsme v rezervaci Ba Be - jezero, džungle, jeskyně..., u moře jsme byli na jihu, ale jen dva dny, putovali jsme lodí po řece Mekong do Phnompenhu v Kambodži, navštívili slavnou památku Angkor Vat. Příroda zajímavá - zvířat ale málo.....o to víc lidí...:-)

Buddhistická pagoda v severním Vietnamu

Kde jste se stravovali a kde jste spali? manž. Dvořákoví

Učíte se jíst tyčinkami

ovoce a pálenka z rýže nebo kukuřice, která nám ale moc nechutnala, ale ze zdvořilosti jsme si připili....

Jaká je tam nejčastější víra? A kolik je tam křesťanů? manž. Dvořákoví

Většinou jsou zde buddhisté, ale např. ve Vietnamu je asi 9% křesťanů - asi 8 milionů. Jsou velmi tolerantní...

Pokud jsou lidé věřící, je to víra praktikovaná nebo spíše zvyk a typ kultury? manž. Bárto-
vi

To neumím úplně posoudit, ale v kostele jsme potkávali myslím lidi opravdu praktikující, v buddhistických svatyních byli také zbožní lidé, ale většina mi připadala trochu povrchní /turisté - včetně místních lidí/.

Byli jste na místní bohoslužbě? V. Příbyl

Byli jsme v Hanoji na společné mši sv. v kostele P. Marie a krátce na bohoslužbě na

Spali jsme v horách v takových chatách a jinak v levných hotýlcích, popř. v Hanoji na faře, jedli jsme něco málo z vlastních zásob, jinak většinou rýži nebo nudle v místních hospůdkách, je to tam levné...

Jaká jsou typická jídla pro dané oblasti, které jste navštívili? A. Kozderková (z Penzionu)

Většinou je to rýže s různými druhy masa, polévky s nudlemi, snídaně byla někdy v podobě palačinek a kondenz. mléka, chleba jen málo, brambor také pomálu, ještě hodně čaje,

severu u čínských hranic, jinak jsme měli mše sv. sami.

V jakých životních podmínkách tam lidé žijí? L. Talácková

Čekal jsem /zvl. v Kam-
bodži/ větší chudobu, Bohu díky
lidé mají aspoň základní věci, lec-
cos nabídne příroda, ale většina jich
je mnohem chudších než jsme my,
v horách lidé žijí v dřevěných cha-
tách, v nichž vaří ještě na otevře-
ném ohni apod. Jsou chudí, ale ne-
viděli jsme většinou vyslovenou
bídu.

Jak lidé ve Vietnamu žijí a proč je tak často vidíme u nás? Z jakého důvodu odjíždějí ze své rodné země? manž. Bártovi

Lidé tam žijí docela dobře, i když to mají těžké a žijí velmi skromně - komunistický systém je jen pozlátkem, žije se spíš kapitalisticky a bují tam velká korupce. Asi třikrát se nám stalo, že se k nám hlásil Vietnamec a mluvil česky a vzpomínal na pobyt u nás... To že k nám jezdí je pozůstatek zřejmě dob socialistických, kdy v rámci soudružské spolupráce k nám jezdili do škol a do práce a zůstalo to takovou tradicí. Jedou k nám proto, že u nás jsou mnohem lepší podmínky k životu - svoboda, plat, sociální jistoty apod.... I když je to komunistická země, tak např. péče v nemocnici je ve Vietnamu většinou velmi bídná a vše se tvrdě platí....

Mají tam početnější rodiny nebo naopak? M. Spilková

Rodiny jsou tam početnější, děti je tam spousta...

Jaké je tam soužití generací, senioři jsou doma s dětmi nebo existují domovy pro senio- ry? M. Rybenská

To neumím odpovědět, ale platí tam i v rámci asijské tradice velká úcta k rodině a ke starším lidem, jako i velká úcta k zesnulým předkům. Staré lidi jsme viděli ve společenství rodin.

Nejhezčí zážitek, který jste na cestách pro- žil... M. Spilková

To je moc těžké - je jich víc: krásné přijetí na faře v Hanoji, rozhovor se zástupcem velvyslance na naší ambasádě - moc milý člověk, krásný pocit byl po doslova vylezení na tu třítisícovku a šťastný návrat dolů:-), nádherné hory na severu, pak listopadové koupání v teplém moři, možnost vidět Angkor Vat, bylo toho moc....

Co vás šokovalo a co naopak mile překvapi-

Kambodža - Angkor Vat

**Hanoj - setkání se zástupcem
velvyslance p. Davidem Jarkulischem**

lo? V. Příbyl

Myslim, že nás snad nic nešokovalo, jsme už zvyklí na leccos:-), ale velmi nemilé překvapení nás čekalo v hlavním městě Kambodže - nevědomky jsme se ubytovali na kraji čtvrti, kam putují starší bohatí muži, kteří hledají pobavení s místními dívkami... a tvrdý byl zážitek v muzeu genocidy Pol Potova režimu ze 70. let.

Jak je to ve Vietnamu s ekologií? Vyrábí se tam zboží, které se často u nás prodává? Jsou tam stanoveny nějaké ekologické standardy? manž. Bártovi

S ekologií, je to v té oblasti dost špatné, odpadky se hážou na zem - neřeší se plasty apod., i když v Thajsku /Bangkoku/ to bylo relativně velmi čisté. Ohledně zboží, dost se toho zde vyrábí - kupodivu jsme tam nenarazili na mnoho zboží z Číny jako u nás:-)

Jakou zemi byste vyhodnotil jako nejlepší? J. Cimburek

To je těžké - Vietnam byl milý, krásná krajina, Kambodža s velmi zdvořilými obyvateli a krásnými památkami a Bangkok ohromoval svou velikostí a ruchem....

Navštívil jste plno zemí, mohl byste v některé žít a proč? A pokud v žádné, tak proč? M. Plachá

Ježdím po světě abych si rozšířil znalosti, poznání, rád bych někde pobyl trochu déle / tam, kde je krásná krajina/, ale natrvalo se cítím být doma jen v ČR.... Vždy na cestách upevňuji své vlastenectví - nikde nejsou ty krásné lesy, Orlické hory a Šumava, pořádný trávník, čeština, atd.... Rád cestuji, s tím, že snad ještě raději o tom vyprávím druhým, to mne baví, a také si tím utvrzuji víru - vždy znovu zakouším, jak se Pán o nás stará...

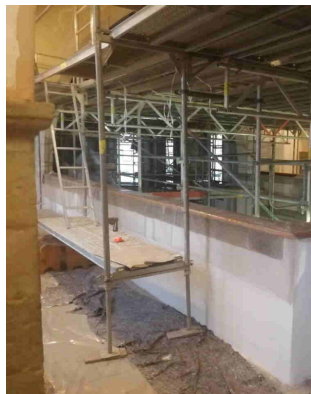
Cítíte se po cestách unavený nebo spíše „nabitý“? R. Spilková

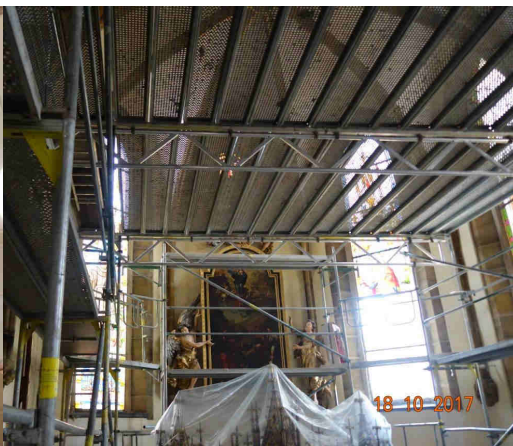
Na cestě si odpočinu psychicky - neřeším obvyklé starosti, ale fyzicky je to náročné - užitečné je to, že spadnu pár kilo, ale časový posun a méně spánku v letadle apod. - jsou pak zdrojem několikadenní únavy po příjezdu, ale to patří k věci....

Kolik jste nafotil fotek a kdy bude možnost je vidět? L. Talácková

Nafotil jsem asi 3200 obrázků a krátkých videí - dá mi to asi 3 měsíce práce, abych z toho něco vybral a připravil prezentaci - rád dám vědět, až to bude hotové....-)

FOTOREPORTÁŽ Z OPRAVY KOSTELA VE SKUTČI

Postavíme lešení a pomalu malujeme a hlavně pozor na fresky...

Aha a bude to větší práce než jsme mysleli...

Tak to ještě řádně promyslíme... jo a kde že ty peníze seženeme ???

Než začneme, pěkně vše přikryjeme...

**VELKÉ DÍKY VŠEM, KTERÍ POMOHLI
FINANČNĚ, MODLITBOU I VLASTNÍ PRACÍ
K OPRAVĚ A ÚKLIDU FARNÍHO KOSTELA VE
SKUTČI!
VŠEM ZE SRDCE ŽEHNÁM O. JAN**

fotoreportáž připravil: J. Cimburek

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

	Skuteč	Předhradí	Raná
Neděle - 24. 12. 4. neděle adventní Štědrý den	8.00 (adventní) 16.00 (vánoční mše sv. pro rodiny s dětmi) 23.00	9.30 (adventní) 21.30	9.30 (adventní) 22.00
Pondělí - 25. 12. Boží hod vánoční	8.00 18.00	9.30	8.00 - Holetín 9.30
Úterý - 26. 12. sv. Štěpána	8.00 11.00 - Štěpánov	9.30	9.30
Neděle - 31. 12. sv. Sv. rodiny sv. Silvestra	8.00 15.00 (děkovná mše sv.)	9.30	9.30 14.00 - zpívání u jeslíček
Pondělí - 1. 1. Nový rok Matky Boží P. Marie	8.00 18.00	9.30	9.30

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

21. 12.	Předvánoční mše sv. s gymnáziem ve Skutči v 8.00
23. 12.	Živý betlém v 15.00 a 15.30 ve Skutči
31. 12.	Ve 14.00 „Zpívání u jeslíček“- zveme rodiny s dětmi do kostela k betlému zazpívat Ježíškovi – poté občerstvení na faře
6. 1.	Tříkrálová sbírka
	Tříkrálový ples ve 20.00 ve Skutči
10. 1.	Pastorační rada ve Skutči v 17.45
11. 1.	Ekonomická a Pastorační rada v Předhradí v 16.45
24.-26. 2.	Skautský seminář "Věda, víra, skauting" ve Skutči v KKS
17. 3.	Postní duch. obnova s P. Janem Pasekou ve Skutči na gymnáziu
22. 3.	Předvelikonoční mše sv. s gymnáziem ve Skutči v 8.00

změna programu vyhrazena :-)

Plán akcí farnosti Raná na rok 2018

Leden - Tříkrálová sbírka, Žehnání domů, Ekumenická bohoslužba v evangelickém kostele

Únor - Přednáška o historii kostelů na Chrudimsku, Královský výlet pro děti,
Den nemocných, se svátostí nemocných

Březen - Duchovní obnova pro ženy, Duchovní obnova pro muže, Misijní koláč,
Setkání mládeže s biskupem v HK

Vydáno 17. prosince 2017 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz